

[Aksel Larsen.]

ogsaa kan være udmærket gavnligt for Samfundet, men som ikke kan anlægges af et Arbejderparti. Statsministeren bliver endvidere rost for den Lysning, der er i Tiden, om hvilken han har udtalt sig saa forsigtigt, men rigtigt. Det er maaske nok rigtigt, at der er Lysning i den økonomiske Situation, men det er nødvendigt at stille Spørgsmaalet: Hvordan er den Lysning skabt, og for hvem er der Lysning?

Der er ingen Lysning for de arbejdsløse. Deres Antal stiger, deres Vilkaar er daarligere end paa samme Tid i Fjor, deres Antal er omtrent lige saa højt som paa samme Tid i Fjor, deres Forhold er forværret ikke alene, fordi Understøttelserne er ringere, navnlig for dem, der ikke kan faa ordinær Understøttelse paa Grund af de forskellige indskrænkende Bestemmelser, men ogsaa af den simple Grund, at Priserne er røget kolossalt i Vejret, saaledes at Understøttelsen ikke strækker til saa godt, som den gjorde i Fjor, hvor den allerede var for ringe.

Der er ingen Lysning for de Arbejdere, der er beskæftiget, for i bedste Fald er deres Lønninger udbetalt i Kroner i Højde med Lønningerne i Fjor; men det reelle Forhold er det, at Kronerne er mindre købekraftige, at Arbejderne altsaa reelt faar mindre i Løn.

Hvorvidt der er Lysning for Landbruget, afhænger af, hvordan man betragter Landbruget, om man betragter Landbruget paa samme Maade som Venstre, paa samme Maade som, efter alt at dømme, Regeringen og paa samme Maade, som Knud Bach betragter det: som en Helhed, der ikke kan deles op i forskellige Grupper med forskellige Interesser, eller om man betragter Landbruget saaledes, som vi betragter det, som noget forskelligartet, der i hvert Fald maa deles i to Hovedgrupper: det store Landbrug og det lille Landbrug. Der er ingen som helst Tvivl om, at der er en ganske betydelig Lysning for det store Landbrug; men for det lille Landbrug, der ikke har overdreven megen Gavn af de forskellige Ordninger, men endog lider Tab ved forskellige af dem, og for hvem Gælds- og Renteproblemet er af altoverskyggende Betydning, er det for stærkt at bruge Ordet Lysning.

Hvis man vil have at vide, hvem der er Lysning for, skal man betragte Børskurserne; der har være saa megen Staahej om Tekstilfabrikken i Silkeborg, hvis utaknemmelige Arbejdere strejkede paa Grund af Fabrikantens Forsøg paa at give dem højere Lønninger — det var den Forklaring,

man kunde læse sig til saavel i den konervative som i den socialdemokratiske Presse. Det vil i den Anledning være nødvendigt at paapege, at hvis der er nogen Industri herhjemme, der viser stigende Aktiekurser, saa er det Tekstilindustrien. Selv de ældste og mest umulige og slettest drevne Fabrikker har Aktiekurser; der i Dag er 3 Gange saa højt oppe som for halvandet Aar siden. (Afbrydelse af Prieme). Ikke Trikotage? Maaske Trikotagefabrikkernes Aktier ikke er steget saa kolossalt, men de er steget; det ærede Medlem Hr. Prieme ved det og kan i øvrigt ikke komme nogen Vegne med at forsøge paa at benægte Industriens bedre Kaar.

Men denne Bedring i Industriens Stilling, disse forøgede Aktiekurser, der modsvarer forøgede Dividendemuligheder, har jo ikke noget med Arbejdernes Forhold at gøre. Arbejdernes Forhold er ikke blevet bedre, i stort Omfang er Lønningerne endda blevet formelt forringet, og reelt er de blevet forringet over hele Linien paa Grund af de stigende Priser og paa Grund af det forøgede Arbejdstempo.

Det vil altsammen sige, at Industrien, eller rette sagt Industriherrerne, Industri-ejerne, Aktionærerne, er blevet beriget paa den arbejdende Befolknings Bekostning. De er ikke ene om at dele Rovet, naturligvis ikke, Bankerne kan udmærket vel være med, og som sammenfattende Karakteristik kan man sige, at der er en voldsom Lysning at spore for Finans- og Industrikapitalen, delvis ogsaa for Landbruget, nemlig for det store Landbrug. Men det er altsammen paa Arbejdernes, paa Haandværkernes og paa det arbejdende Landbrugs Bekostning.

Det er Resultatet af den Politik, der er ført. Og selv om naturligvis Verdensudviklingen spiller en ikke ringe Rolle, stemmer jeg overens med Statsministeren i hans Paastand fra Aabningstalen om, at disse Forandringer i Erhvervsituationen skyldes ikke saa meget Indflydelse udefra som de Foranstaltninger, der er gennemført her hjemme og i Kraft af den siddende Regering og den eksisterende Rigsdag.

Der var ikke meget Kød paa den socialdemokratiske Ordførers Tale. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen synes ikke mere at være tilfreds med den socialdemokratiske Tendens til Forfalskning af Arbejderklassens Historie. Nu maa han ligervis som sit store Forbillede gaa tilbage til det gamle Hellas og ogsaa forfalske Grækernes Historie. Denne mærkelige Lignelse med Thermopylæ og Oppositionspartierne haledes jo i uhyggelig Grad, fordi Spartanerne ved Thermopylæ